ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ της 22ας Ιουνίου 1987 *

Στην υπόθεση 23/87 R,

Mareile Aldinger, σύζυγος Θωμά Τζιόβα, έκτακτη υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Λουξεμβούργου, επικουρούμενη και εκπροσωπούμενη από τον Vic Elvinger, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο τον προαναφερθέντα δικηγόρο, 6, rue Heine,

αιτούσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Francesco Pasetti-Bombardella, jurisconsultum, και τον Manfred Peter, προϊστάμενο τμήματος, επικουρούμενο από τον Alex Bonn, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον προαναφερθέντα δικηγόρο του, 22, Côte d' Eich,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως αποφάσεων της ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκρατικού) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Ιουνίου 1984, της 10ης Ιουλίου 1985, της 17ης Ιουνίου 1986 και 1ης Ιουλίου 1986 με τις οποίες επιδιώκεται να συγκεντρωθεί στις Βρυξέλλες το μεγαλύτερο τμήμα των υπηρεσιών αυτής της ομάδας, καθώς και αποφάσεων της 16ης Ιουλίου και 29ης Οκτωβρίου 1986 περί μεταθέσεως της αιτούσας στις Βρυξέλλες,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα Sir Gordon Slynn,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Ιανουαρίου 1987, η Mareile Aldinger, σύζυγος Θωμά Τζιόβα, έκτακτη υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση αποφάσεως που ελήφθη τον Ιούνιο 1984 από την ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (στο εξής: ΕΛΚ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αποφάσεως της 10ης Ιουλίου 1985 που ελήφθη από το προεδρείο της ομάδας του ΕΛΚ, αποφάσεων της 17ης Ιουνίου και 1ης Ιουλίου 1986, που έλαβε ο πρόεδρος της ομάδας του ΕΛΚ, με τις οποίες επιδιώκεται να συγκεντρωθεί στις Βρυξέλλες το μεγαλύτερο τμήμα των υπηρεσιών της ομάδας, αποφάσεως της 16ης Ιουλίου 1986 του γενικού γραμματέα της ομάδας του ΕΛΚ, με την οποία κοινοποιήθηκαν οι προαναφερθείσες αποφάσεις στην αιτούσα και ορίστηκε ως ημερομηνία μεταθέσεως από το Λουξεμβούργο στις Βρυξέλλες η 1η Ιουλίου 1987, και αποφάσεως του προέδρου της ομάδας του ΕΛΚ, της 29ης Οκτωβρίου 1986, με την οποία απορρίφθηκε, κατά την αιτούσα, η διοικητική ένσταση που υπέβαλε κατά της μεταθέσεώς της.

2 Με αίτηση που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Ιουνίου 1987, η Mareile Aldinger υπέβαλε αίτηση κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητείται η αναστολή εκτελέσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων.

3 Το καθού κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις στις 10 Ιουνίου 1987. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τα επιχειρήματά τους στις 18 Ιουνίου 1987.

4 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές στο Δικαστήριο δεν έχουν αναστολτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως.

5 Κατά το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.

6 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προβάλλει πολλούς λόγους απαραδέκτου της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων.

7 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η επιστολή της αιτούσας της 7ης Σεπτεμβρίου 1986, που αποτελεί συνέχεια της κοινοποιήσεως του γενικού γραμματέα της ομάδας του ΕΛΚ της 16ης Ιουλίου 1986 με την οποία ορίζεται η 1η Ιουλίου 1987

ως ημερομηνία μεταθέσεως στις Βρυξέλλες της αιτούσας, αποτελεί αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο οποίος εφαρμόζεται στους έκτακτους υπαλλήλους και όχι διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ιδίου κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Ελλείψει προηγούμενης διοικητικής ένστασης, η προσφυγή επί της ουσίας καθώς και η αίτηση αναστολής είναι απαράδεκτες.

8 Σχετικώς, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο ήδη τόνισε επανειλημμένα ότι το πρόβλημα του παραδεκτού της κύριας προσφυγής δεν πρέπει, καταρχήν, να ερευνάται στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, αλλά πρέπει να ερευνάται μαζί με την εξέταση της προσφυγής ώστε να μην προδικάζεται η ουσία της υποθέσεως. Αρκεί να αποδεικνύεται, όταν εγείρεται σοβαρός λόγος απαραδέκτου, η ύπαρξη ορισμένων στοιχείων που επιτρέπουν το συμπέρασμα, εκ πρώτης όψεως, ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή.

9 Η σχετική επιστολή της αιτούσας της 7ης Σεπτεμβρίου 1986 έχει ανάγκη εμπεριστατωμένης εξετάσεως στην οποία ο δικαστής ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί να προβεί και δεν μπορεί να αποκλειστεί, στο παρόν στάδιο, ο δικαστής της ουσίας να θεωρήσει αυτή την επιστολή ως διοικητική ένσταση. Αυτή η διαπίστωση αρκεί για να πιθανολογηθεί εκ πρώτης όψεως το παραδεκτό της προσφυγής επί της ουσίας και, συνεπώς, το παραδεκτό της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως.

10 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι η αίτηση είναι απαράδεκτη, δεδομένου ότι η έγγραφη διαδικασία επί του παραδεκτού στην υπόθεση επί της ουσίας έχει περατωθεί και ότι η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων πρωτοκολλήθηκε στο Δικαστήριο μετά την κατάθεση των παρατηρήσεων της αιτούσας.

11 Σ' αυτό το λόγο απαραδέκτου προσήκει η απάντηση, όπως αναφέρεται στη Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 1960 (Barbara Erzbergban AG κατά Ανωτάτης Αρχής της ΕΚΑΧ, 3/58 R κ. λ., Rec. σ. 459), εναπόκειται, καταρχήν, στον αιτούντα να κρίνει τη σκοπιμότητα της υποβολής αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως και να αποφασίσει σε ποιο στάδιο της διαδικασίας θα υποβάλει αυτή την αίτηση. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν υφίσταται προφανής αντίρρηση για την εξέταση της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως στο στάδιο που βρίσκεται η υπόθεση επί της ουσίας.

12 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αμφισβητεί, τρίτον, το επείγον της υποθέσεως κατά την έννοια ότι δεν μπορεί να έχει το δικαίωμα ο διάδικος να δημιουργεί το επείγον υποβάλλοντας καθυστερημένα αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων. Στην προκειμένη περίπτωση, η ημερομηνία για τη μετάθεση της αιτούσας τις Βρυξέλλες ορίστηκε από

τις 16 Ιουλίου 1986 και επιβεβαιώθηκε με έγγραφο της 29ης Οκτωβρίου 1986 του προέδρου της ομάδας του ΕΛΚ.

13 Σ' αυτό τον ισχυρισμό προσήκει η απάντηση ότι το επείγον δεν συνίσταται στην ταχύτητα με την οποία ένα μέτρο πρέπει να ζητηθεί και ληφθεί, αλλά στην ανάγκη στην οποία ένα πρόσωπο μπορεί να βρεθεί να ζητήσει να διαταχθεί ένα μέτρο που είναι τώρα αναγκαίο για να αποφύγει βέβαιη ζημία. Το γεγονός ότι η απόφαση μεταθέσεως υφίσταται από πολλών μηνών δεν αποκλείει το επείγον, εφόσον αποδεικνύεται από τις περιστάσεις ότι με το χρόνο το επείγον εντείνεται. Οι απαιτήσεις της διαδικασίας δεν επιτρέπουν στην αιτούσα να επιτύχει εγκαίρως από το δικαστή της ουσίας το αιτούμενο μέτρο και, για το λόγο αυτό, τα συμφέροντά της μπορούν να τεθούν σε κίνδυνο. Στην προκειμένη περίπτωση, ως ημερομηνία μεταθέσεως έχει οριστεί η 1η Ιουλίου 1987 και η υπόθεση επί της ουσίας θα αργήσει να έλθει ενώπιον του ακροατηρίου. Επομένως, το επείγον δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

14 Εξάλλου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει η ενάγουσα επί της ουσίας και που στηρίζονται, ιδίως, στο ότι έχουν αγνοηθεί οι όροι του συμβολαίου προσλήψεως που αναφέρουν το Λουξεμβούργο ως τόπο εκτελέσεως εργασίας, δεν φαίνονται, εκ πρώτης όψεως, να στερούνται κάθε βάσεως.

15 Ως προς τη δικαιολογία του αιτούμενου προσωρινού μέτρου, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η εκτέλεση της αποφάσεως μεταθέσεως πριν ληφθεί απόφαση επί της ουσίας συνιστά μέτρο που βλάπτει κατά τρόπο ανεπανόρθωτο τα δικαιώματά της· η μετάθεση απαιτεί σοβαρή μετακόμιση στις Βρυξέλλες της ιδίας και του τέκνου της που γεννήθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 1987, ενώ ο σύζυγός της είναι υποχρεωμένος λόγω της εργασίας του να παραμένει στο Λουξεμβούργο, συνεπαγόμενη έτσι τη διάσπαση της νεαρής οικογένειάς της. Η αιτούσα προσθέτει ότι βρίσκεται τώρα σε αναρρωτική άδεια μέχρι τις 3 Ιουλίου 1987 κατόπιν περιπλοκών εμφανισθεισών μετά τον τοκετό.

16 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αμφισβητεί τον ανεπανόρθωτο χαρακτήρα της υποτιθεμένης ζημίας.

17 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι από τις περιστάσεις της υποθέσεως προκύπτει, αφενός, ότι σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία θα προκαλείτο στην αιτούσα από τη διατάραξη που η μετάθεση στις Βρυξέλλες θα επέφερε στις οικογενειακές της σχέσεις και στην υγεία της. Αυτή η διατάραξη δεν θα μπορούσε να αποκατασταθεί πλήρως σε περίπτωση νίκης με την επιδίκαση αποζημιώσεως. Αφετέρου, κρίνοντας από τις επεξηγήσεις που

έδωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ο εκπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η απόφαση αναστολής της μεταφοράς δεν φαίνεται ικανή να διαταράξει σοβαρώς την καλή λειτουργία των υπηρεσιών του ΕΛΚ. Επομένως, η αναστολή εκτελέσεως δικαιολογείται καταρχήν.

18 Για να αποφευχθεί προσωρινώς η ζημία που απειλεί την ενάγουσα, δεν υφίσταται ωστόσο λόγος αναστολής όλων των αποφάσεων που αναφέρονται στην αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων· αρκεί να ανασταλεί η απόφαση μεταθέσεως την 1η Ιουλίου 1987 της αιτούσας από το Λουξεμβούργο στις Βρυξέλλες, όπως προκύπτει από το έγγραφο της 16ης Ιουλίου 1986 του γενικού γραμματέα της ομάδας του ΕΛΚ και από το έγγραφο της 29ης Δεκεμβρίου 1986 του προέδρου της ομάδας του ΕΛΚ.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

αποφαινόμενος δυνάμει των άρθρων 9, παράγραφος 4, και 96 του κανονισμού διαδικασίας,

αποφαινόμενος επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Αναστέλλεται η απόφαση η περιεχόμενη στο έγγραφο της 16ης Ιουλίου 1986 του γενικού γραμματέα της ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και στο έγγραφο της 9ης Οκτωβρίου 1986 του προέδρου της ομάδας του ΕΛΚ περί μεταθέσεως, την 1η Ιουλίου 1987, της αιτούσας στις Βρυξέλλες.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα έξοδα.

Λουξεμβούργο, 22 Ιουνίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

F. Schockweiler